

**Wyrok Trybunału Arbitrażowego przy Polskim Komitecie Olimpijskim z dnia 20
października 2011r.**

Teza:

- 1. Jedną z naczelných zasad fair rywalizacji sportowej jest zasada „niezmienności reguł rywalizacji w trakcie jej przeprowadzania”. Kryteria zdobycia tytułu mistrzowskiego, określone w przepisach polskich związków sportowych, nawet gdy odbiegają od regulacji międzynarodowych, jeśli tylko obowiązują w czasie rozgrywania zawodów mistrzowskich – stanowią podstawę zdobycia tytułu.**
- 2. Niedopuszczalne jest powoływanie się przez polski związek sportowy na fakt dostępności dla zawodników treści przepisów aktów prawnych międzynarodowych organizacji sportowych, podczas gdy ani na stronie internetowej danego związku, ani w jego siedzibie, nie ma tłumaczenia tychże przepisów, skąd zawodnicy mogliby czerpać wiedzę dotyczącą regulacji międzynarodowych kształtujących ich pozycję prawną związaną z rozgrywanymi zawodami sportowymi.**

Trybunał w składzie:

Przewodniczący – Wiktor Cajselski

Arbiter – Henryk Goik

Arbiter – Maria Zuchowicz

Protokolant - Hanna Starzyńska

Po rozpoznaniu skargi D. Ch. z dnia 27.10.2010r. w sprawie sygn.akt.20/S/2010- na rozprawie w dniu 20.10.2011r. orzeka:

1. Uznaje skargę D. Ch. z dnia 27.10.2010r. za zasadną,
2. Uchyła decyzję podjętą na zawodach w L. we Włoszech z dnia 08.05.2010r. (...) oraz (...) Mistrzostwach Polski pozbawiającą Skarżącego tytułu Mistrza Polski na rok 2010,
3. Zobowiązuje (...) do nadania Skarżącemu tytułu (...) Mistrza Polski na rok 2010,
4. Na zasadzie paragrafu 92 ust.4 regulaminu Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy PKOl określa wpis końcowy na kwotę 2000 zł, który przypada Trybunałowi w całości,
5. Zasądza od (...) na rzecz Skarżącego kwotę 2000zł tytułem zwrotu opłaty od skargi

Uzasadnienie

- 1) D. Ch. (Odwołujący) wniósł w dniu 27 października 2010 r. do Trybunału Arbitrażowego d.s. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim (Trybunał) skargę na decyzję z dnia 8 maja 2010 roku podjętą na zawodach (...) oraz (...) Mistrzostw Polski.
- 2) Powyższą decyzją pozbawiono Odwołującego tytułu Mistrza Polski na rok 2010.

- 3) Odwołujący oparł odwołanie na zarzucie wprowadzenia po rozegraniu konkurencji nowego – jakoby obligatoryjnego - w rozumieniu Kodeksu Sportowego (...), wymogu zdobycia 1500 punktów, co miało stanowić warunek zdobycie Mistrzostwa Polski i uznania Mistrzostw Polski za rozegrane.
- 4) Wskazując na powyższe, Odwołujący – ostatecznie precyzując swoje żądania podczas posiedzenia Trybunału - wnosił o:
  - a. uchylene decyzji podjętej na zawodach w L. we Włoszech z dnia 8 maja 2010 roku (...) oraz (...) Mistrzostwach Polski
a nadto:
  - b. zobowiązanie (...), do nadania Odwołującemu tytułu (...) Mistrza Polski na rok 2010.
- 5) (...) pismo z dnia 9 czerwca 2011 r. zajął stanowisko w sprawie, stwierdzając co następuje:
  - a) Decyzja Kierownika Zawodów jest ostateczna i nie ma powodów do jej zmiany. Odwołujący nie skorzystał z możliwości złożenia skargi na piśmie (regulamin zawodów pkt 16.1 i 16.2);
  - b) Odwołujący nie skorzystał z prawa do złożenia protestu w przypadku niekorzystnego rozstrzygnięcia jego skargi (regulamin zawodów pkt 16.1 i 16.2);
  - c) Odwołujący otrzymał odpowiedź (...), jako Polskiego Związku Sportowego w danej dyscyplinie na swoją skargę od Dyrektora Sportowego, w której został poinformowany że jego skarga jest bezzasadna wobec nie skorzystania z możliwości opisanych powyżej;
  - d) Odwołujący w celu otrzymania licencji sportowej potwierdza znajomość przepisów i to że będzie się do nich stosował i ich przestrzegał, a w odwołaniu powołuje się na brak ich znajomości;
  - e) Odwołujący insynuuje działania niezgodne z prawem i stwierdza że komisja specjalnościowa jest stroną w sporze. Komisja Specjalnościowa działa na podstawie regulaminu zatwierdzonego przez (...) i do jej obowiązków należy opiniowanie wszelkich kwestii dotyczących spraw sportu.
- 6) Podczas posiedzenia Trybunału w dniach 13 czerwca 2011 roku oraz 20 października 2011 roku – strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Trybunał zważył, co następuje:

W ocenie Trybunału, skarga D. Ch. zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż zgodnie z zaleceniem Kodeksu Sportowego (...) – warunkami przyznania tytułu mistrzowskiego, zwycięzca powinien uzyskać minimum 1500 pkt. (pkt. 2.5.5.1 Kodeksu Sportowego (...)). Okoliczność tę podnosi w swoim piśmie z dnia 9 czerwca 2011 roku (...).

Należy jednak zauważyć, iż przepis na który powołuje się (...), dotyczy zawodów, w których rywalizacja dotyczy walki o „tytuł mistrza świata lub kontynentu” (pkt. 2.5.5 Kodeksu Sportowego (...)).

Przechodząc w tym miejscu do meritum wskazać należy, iż co do zasady stan faktyczny ustalony w niniejszej sprawie nie budził między stronami wątpliwości. W szczególności – (...) nie kwestionowało faktu dotarcia Odwołującego na metę zawodów rozgrywanych w L. w dniu 8 maja 2010 roku na pozycji dającej mu tytuł mistrzowski.

Strony różniły się jednak w jego ocenie i możliwości stosowania określonych norm i przepisów prawa krajowego i międzynarodowego organizacji sportowych.

Trybunał dał wiarę stanowisku prezentowanemu przez Odwołującego.

Wskazać należy, iż w czasie gdy rozgrywane były przedmiotowe zawody w L. we Włoszech w dniu 8 maja 2010 roku – w obowiązującym „Regulaminie (...) 2010 i (...) Mistrzostw Polski 2010”, brak było wymogu uzyskania min. 1500 pkt., aby zawody można było uznać za rozegrane i przyznać tytuł Mistrza Polski 2010. Zatem, stanowisko (...), zgodnie z którym wymóg taki wynikał z treści Kodeksu Sportowego (...) – nie zasługuje na uwzględnienie.

Pomijając kwestię odniesienia dyspozycji pkt. 2.5.5 Kodeksu Sportowego (...), jedynie do zawodów, w których rywalizacja dotyczy walki o „tytuł mistrza świata lub kontynentu”, wskazać należy, iż według pkt. 1.1 „Regulaminu (...) 2010 i (...) Mistrzostw Polski 2010” – obowiązującego podczas rozgrywania przedmiotowych zawodów – regulamin ten „precyzował zapisy Kodeksu Sportowego (...) i był wobec niego nadrzędny”. Okoliczność ta została potwierdzona przez (...) w piśmie z dnia 14 lipca 2010 roku.

Biorąc pod uwagę powyższe kwestie, jak też bezsporny fakt braku wymogu uzyskania min. 1500 pkt w treści „Regulaminu (...) 2010 i (...) Mistrzostw Polski 2010” – nie można nie uznać racji Odwołującego w niniejszej sprawie.

W ocenie Trybunału, jedną z naczelnych zasad fair rywalizacji sportowej jest zasada „niezmienności reguł rywalizacji w trakcie jej przeprowadzania”.

Wskazać również należy, iż w ocenie Trybunału jest rzeczą niedopuszczalną, powoływanie się przez (...) na fakt dostępności dla zawodników treści Kodeksu Sportowego (...), podczas gdy – jak przyznali przedstawiciele (...) podczas posiedzenia Trybunału w dniu 20 października 2011 roku - ani na stronie internetowej (...), ani w siedzibie (...), nie było tłumaczenia w/w Kodeksu, z którego zawodnicy mogliby czerpać wiedzę dotyczącą regulacji międzynarodowych kształtujących ich pozycję prawną związaną z rozgrywanymi zawodami sportowymi.

W świetle powyższego, Trybunał podzielając stanowisko Odwołującego - orzekł jak w sentencji niniejszego orzeczenia.

O kosztach postępowania przed Trybunałem Arbitrażowym ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim orzeczono na podstawie dyspozycji § 13 w zw. z § 20 ust. 4 Regulaminu Kosztów Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy PKOL. Wpis końcowy na rzecz Trybunału ustalony został w kwocie 2.000,00 zł (sł. dwa tysiące złotych).